

Curtea Supremă de Justiție**DECIZIE****14 ianuarie 2015****mun. Chișinău**

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte – Nicolae Gordilă,

judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

în camera de consiliu, fără citarea părților, a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Veaceslav Țurcan în numele inculpatului Nichifor Adrian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 septembrie 2014, în cauza penală în privința lui

Nichifor Adrian Leonid, născut la 12 aprilie 1974, originar și domiciliat în r-nul Nisporeni, sat. Grozești.

Termenul examinării cauzei:

1. *Instanța de fond de la 02.11.2011 pînă la 26.03.2014;*

2. *Instanța de apel de la 15.05.2014 pînă la 04.09.2014;*

3. *Instanța de recurs de la 06.11.2014 pînă la 14.01.2015.*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 martie 2014, Nichifor Adrian a fost condamnat în baza art. 314 alin. (1) Cod penal la 2 (doi) ani 8 (opt) luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a reținut că, Nichifor Adrian, la data de 11 aprilie 2009, fiind fondatorul companiei „Frații Nichifor” SRL, conștientizând faptul că subordonatul său, Volos Eugeniu, care activa în cadrul companiei nominalizate, în calitate de director, se află în dependență materială și de serviciu față de el, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și impactul lor referitor la reținerea lui Stepuleac Anatol, în cauza penală nr. 2009038033, intenționat, avînd scopul fortificării probatoriului de acuzare, l-a constrîns psihic pe Volos Eugeniu, sub riscul de a-și pierde serviciul, precum și a-i fi cauzate leziuni corporale lui și familie sale, în cazul neexecutării ordinelor sale, de a da declarații mincinoase de învinuire a lui Stepuleac Anatol în comiterea organizării și conducerii dezordinilor în masă, însoțite de dezorganizarea activității normale a transportului, instituțiilor, precum și însoțite de opunere de rezistență organelor de ocrotire a normelor de drept, care au avut loc la 07 aprilie 2009.

3. Împotriva sentinței, avocatul Veaceslav Turcan în numele inculpatului Adrian Nichifor, a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărîri de achitare în privința lui Nichifor Adrian pe art. 314 alin. (1) Cod penal. În motivarea cerințelor sale a invocat că:

- probele acumulate pe cauză și examinate în ședința de judecată au fost interpretate de către instanță în mod unilateral și neobiectiv, fiind eronat admise probele învinuirii și neîntemeiat respinse probele prezentate din partea apărării;

- declarațiile părții vătămate necesită a fi tratate critic, deoarece E. Volos anterior a depus vădit declarații false împotriva lui A. Stepuleac (fapt stabilit de instanță) și el este capabil să prezinte declarații false și în privința tui A. Nichifor;

- sentința se întemeiază pe declarațiile martorilor Burlacu Artur, Ruga Liviu, Stepuleac Raisa, Suravski Oleg și Stepuleac Sergiu, însă toate aceste declarații sunt probe indirecte;

- după cercetarea tuturor probelor prezente în cauza penală la care a făcut trimitere procurorul și toate persoanele audiate în instanța judiciară în calitate de martori, este evident că nu a fost înlăturat alibiul lui Adrian Nichifor;

- apărarea a reținut că aplicarea principiului *in dubio pro reo* este strâns legată de prezumția de nevinovăție, deoarece la întocmirea rechizitoriului procurorul nu se poate bizui pe probabilități, ci pe convingerea că probele reținute reflectă adevărul;

- învinuirea aduse tui Adrian Nichifor nu este argumentă și convingătoare, nu înlătură toate dubiile și respectiv nu are o perspectivă procesuală pentru condamnare;

- la solicitarea părții apărării au fost audiați mai mulți martori prin declarațiile cărora cu certitudine s-a demonstrat nevinovăția inculpatului, s-a probat alibiul lui Adrian Nichifor precum că el începând cu data de 10 aprilie 2009, seara, a sosit în satul său natal Grozești, r-nul Nisporeni, în vizită la mama sa Nichifor Ioana, și s-a aflat la ea pe data de 11 aprilie și 12 aprilie 2009. Adrian Nichifor nu s-a deplasat nicăieri în acest interval de timp și acest fapt este confirmat de toți martorii apărării audiați în instanța de judecată, în afară de aceasta, pentru a înlătura orice dubii referitor la locul aflării lui Adrian Nichifor la data de 11 aprilie 2009, organul de urmărire penală urma să ridice de la companiile de telefonie mobilă informația referitor la locul aflării telefoanelor mobile ce aparțineau lui Adrian Nichifor în acea perioadă de timp. Concluzia este că nu s-a dorit să fie stabilit cu certitudine adevărul obiectiv și nu s-a adunat informație care să demonstreze cu certitudine locul aflării lui Adrian Nichifor la data de 11 aprilie 2009;

- declarațiile martorilor, nu conțin destule detalii, nu sunt destul de concrete și sunt superficiale, în baza la aceste probe nu se poate ajunge la concluzia categorică că vina este demonstrată;

- prima instanță nu a stabilit nici o circumstanță atenuantă, ce putea fi stabilită conform alin. (2) art. 76 Cod penal, referitor la personalitatea lui Adrian Nichifor: nu are antecedente penale; este căsătorit și are la întreținere doi copii minori, mamă în etate, pensionară; activează în calitate de administrator la două întreprinderi din mun. Chișinău, și se caracterizează pozitiv.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 septembrie 2014, a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Veaceslav Țurcan în numele inculpatului Nichifor Adrian, cu menținerea sentinței.

Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, instanța de fond, analizând probele administrate în cursul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești corect a stabilit situația de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Nichifor

Adrian încadrarea juridică corespunzătoare, și anume - art. 314 alin. (1) Cod penal - constrângerea martorului de a face declarații mincinoase.

Instanța de fond la stabilirea vinovăției inculpatului Adrian Nichifor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 314 alin. (1) Cod penal nu s-a bazat doar pe declarațiile părții vătămate, dar și declarațiile martorilor Sergiu Stepuleac, Voios Eugeniu, Burlac Artur, Ruga Liviu, Stepuleac Raisa, Suravski Oleg, precum și materialele administrate în cadrul urmăririi penale, și anume: procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 28.03.2011, procesul-verbal de ridicare din 08.08.2011, ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 08.08.2011.

Instanța de apel a constatat că, avocatul Veaceslav Turcan eronat a interpretat declarațiile părții vătămate Stepuleac Anatolie, dat fiind faptul că, nu partea vătămată Stepuleac Anatolie a dat declarații false, ci martorul Eugeniu Voios a dat declarații false, care a fost constrâns psihic de către inculpatul Adrian Nichifor de a da declarații mincinoase de învinuire a părții vătămate Stepuleac Anatolie în comiterea organizării și conducerii dezordinilor în masă, care au avut loc la data de 07 aprilie 2009.

Astfel, instanța de fond întemeiat a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile consecvente ale părții vătămate Stepuleac Anatolie.

Totodată, instanța de apel a constatat că, declarațiile martorilor Burlacu Artur, Ruga Liviu, Stepuleac Raisa, Suravski Oleg și Stepuleac Sergiu constituie probe pertinente și concludente, care din punct de vedere al coroborării lor indică asupra acțiunilor infracționale ale lui Adrian Nichifor de a constrânge martorul Volos Eugeniu de a depune declarații false împotriva părții vătămate Stepuleac Anatolie.

Dând aprecierea depozițiilor martorilor Romanischi Silvia, Romanischi Boris, Nichifor Ioana, Gîsca Gheorghe, Pranițcaia Zinaida, Tofan Serghei care au declarat că, inculpatul Adrian Nichifor la data de 11 aprilie 2009 se afla în sat. Grozești, r-nul Nisporeni, instanța de apel a susținut concluzia primei instanțe precum că aceștia sunt rudele inculpatului, iar în ansamblu prin declarațiile lor se atestă tactica de apărare a inculpatului precum că, nu a săvârșit fapta infracțională imputată, astfel se încearcă de a duce în eroare instanța de judecată. Acest presupus „alibi” al inculpatului Adrian Nichifor nu poate fi reținut prin declarațiile rudelor inculpatului, care în esență, nu pot fi coroborate cu alte probe din dosar.

5. Decizia instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către avocatul Veaceslav Turcan în numele inculpatului Nichifor Adrian, care făcînd trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare în privința lui Nichifor Adrian, pe motivul că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței. Totodată, apărătorul menționează că, a fost încălcat principiul prezumției nevinovăției; instanța de apel eronat a întemeiat concluziile pe declarațiile martorilor, întrucît în declarațiile lui Burlacu A., Stepuleac R. sau Ruga L. nu se indică nici o legătură directă cu inculpatul A. Nichifor, nu se invocă prezența lor la momentul comiterii faptei incriminate lui A. Nichifor și nu se demonstrează latura obiectivă a infracțiunii; nu toți martorii apărării sunt rudele inculpatului; s-a încălcat principiul

egalității probelor deoarece singurele probe existente sunt declarațiile ale martorilor acuzării și apărării; instanța de apel nu și-a motivat concluziile cu privire la respingerea declarațiilor martorilor apărării; hotărîrea de condamnare a fost bazată pe presupuneri; pedeapsa nu a fost individualizată în mod prevăzut de art. 75, 76 Cod penal și nu a fost motivată în decizia instanței de apel.

5.1. Procurorul, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de avocatul Veaceslav Țurcan în numele inculpatului Nichifor Adrian, solicitînd respingerea acestuia, deoarece recurentul se referă la starea de fapt, la reaprecierea probelor, însă aceste argumente nu se conțin în temeiul prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală.

5.2. Avocatul Ana Ursachi în numele părții vătămate Anatolii Stepuleac, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de avocatul Veaceslav Țurcan în numele inculpatului Nichifor Adrian, solicitînd respingerea acestuia, deoarece alegațiile avocatului V. Țurcan sunt nefondate, decizia instanței de apel este justă și legală.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Veaceslav Țurcan în numele inculpatului Nichifor Adrian, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul dispune inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs.

Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărîrii atacate în acest sens.

Din textul recursului, recurentul face trimitere la prevederile pct. (6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în care menționează că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Verificînd argumentele invocate de recurent, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție reține că instanța de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședințele de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Nichifor Adrian în comiterea infracțiunii incriminate lui în baza art. 314 alin. (1) Cod penal, iar pedeapsa i-a fost stabilită în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75, 76 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza

căreia a fost declarat vinovat, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea.

Recurentul critică decizia instanței de apel și consideră, că instanța incorect a reținut declarațiile martorilor Burlacu Artur, Volos Eugeniu, Cazac Alexandru deoarece aceștia au fost condamnați pentru infracțiunea de depunere a declarațiilor mincinoase și nu au invocat faptul constrângerii din partea inculpatului.

În acest sens colegiul reține, că declarațiile mincinoase a acestor martori, împotriva lui Stepuleac Anatolie, au fost date în rezultatul amenințării și exercitării constrângerii psihice din partea inculpatului, fapt stabilit de instanțele de judecată.

Astfel, eroare de drept invocată de recurent precum că instanța de apel a negat autoritatea de lucru judecat a sentinței de condamnare din 11 februarie 2011 este nefondată și contrară materialelor cauzei.

Totodată, recurentul nu este de acord cu aprecierea declarațiilor făcute de martorii apărării, care indică asupra faptului că inculpatul A. Nichifor în perioada când i se incriminează săvârșirea infracțiunii se afla în sat. Grozești, r-l Nisporeni.

Colegiul reține că, trimiterea făcută de recurent, la așa zișii martori de alibi, este una irelevantă, deoarece toate persoanele care au fost audiate la cererea apărării inculpatului, au dat declarații contradictorii cu privire la momentele când l-ar fi văzut pe Adrian Nichifor în sat. Grozești, r-l Nisporeni, încurcându-se nu doar la perioada zilei, ci și la dată. În asemenea condiții, în cadrul judecării cauzei, de la acești martori, nu au fost dobândite declarații concrete din care să se constate că anume în după amiaza zilei de 11 aprilie 2009, Adrian Nichifor ar fi fost în sat, pe când în contradictoriu cu afirmațiile date, martorii Volos E., Ruga L., Suravschi O. au atestat cert faptul aflării inculpatului în Chișinău, în strada Petricani, la data și ora indicate în rechizitoriu.

De asemenea, Colegiul reține că în recursul declarat este criticat modul de apreciere a probelor administrate pe caz de către instanțele de judecată, însă argumentul invocat nu este prevăzut de lege ca temei pentru a judeca cauza în ordine de recurs.

Aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor când instanțele menționate, la aprecierea probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesual penale, ceea ce ar condiționa comiterea unor erori grave de drept, iar dezacordul unei părți cu aprecierea probelor de către instanțe nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Astfel, Colegiul penal statuează, că recursul apărătorului exprimă doar dezacordul acestuia, produs de soluțiile pronunțate de instanța de apel, or, instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul, cu circumstanțele în fapt și în drept ce l-ar justifica.

Recurentul, la fel, nu este de acord cu pedeapsa stabilită inculpatului și consideră că nu a fost corect individualizată în conformitate cu prevederile art. 75, 76 Cod procedură penală fiind prea aspră.

Având în vedere probele administrate și starea de fapt reținută de către instanțele de judecată, instanța de recurs apreciază că pedeapsa stabilită este aptă să

conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, astfel după cum acestea sunt reglementate în dispozițiile art. 61 Cod penal, contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale.

În acest context, Colegiul conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-417 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre motivată și întemeiată, astfel că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocatul Veaceslav Țurcan în numele inculpatului Nichifor Adrian și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea acestuia, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin.(1), alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Veaceslav Țurcan în numele inculpatului Nichifor Adrian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 septembrie 2014, în cauza penală în privința lui *Nichifor Adrian Leonid*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **04 februarie 2015**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan